

Sygn. akt IX W 3233/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

bez obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2017 r. sprawy

W. K.

syna J. i H. z domu W.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

będąc płatnikiem składek, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie Usługi (...) w R., do czasu wystąpienia z wnioskiem o ukaranie tj. do dnia 06.10.2017 r. nie dopełnił obowiązku opłacenia składek na:

- ubezpieczenie społeczne za okres: 10.2016 r.-08.2017 r.

- powszechne ubezpieczenie zdrowotne za okres 10.2016 r.-08.2017 r.

- Fundusz Pracy za okres 10.2016 r. -08.2017 r.

- tj. o wykroczenia z art. 98 ust. 1 pkt. 1a ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017r. poz. 1778), art. 98 ust. 3 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych(Dz.U. z 2017r. poz. 1778), art. 122 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017r. poz. 1065)

ORZEKA:

I. **obwinionego W. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 98 ust. 1 pkt. 1a ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2017r. poz. 1778), art. 98 ust. 3 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych(Dz.U. z 2017r. poz. 1778), art. 122 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U. z 2017r. poz. 1065)

i za to na podstawie **art. 122 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przy zastosowaniu przepisu art. 39 § 1 kw** skazuje go na **karę 500,- (pięćset) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Obwiniony W. K. prowadzi działalność gospodarczą – (...) z siedzibą w miejscowości R. gm. D..

Z tytułu prowadzenia tej działalności ciążył i ciąży na nim obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy. Jak ustaliła to prowadząca konto obwinionego pracownik oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w O. E. H. obwiniony w okresie od października 2016 r., do sierpnia 2017 r. uchylał się od tego obowiązku nie opłacając składek w terminie i w efekcie spowodował zadłużenie w kwocie łącznej 12 064,85 złotych nie wliczając w to odsetek za zwłokę, kosztów egzekucji i upomnień. W trakcie toczących się w tej sprawie czynności wyjaśniających, tylko raz, w dniu 22 sierpnia 2017 r., odebrał on skierowane doń zawiadomienie o powstałych zaległościach i prowadzonym w tej sprawie postępowaniu.

W związku z tym oskarżyciel skierował przeciwko obwinionemu wniosek o ukaranie zarzucając mu naruszenie przepisów art. 98 ust. 1 pkt 1a i art. 98 ust. 3 w zw. z art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Po wpłynięciu wniosku o ukaranie został wydany w tej sprawie wyrok nakazowy, w którym to, po zastosowaniu przepisu art. 39 § 1 kw Sąd orzekł wobec obwinionego karę 500,- zł grzywny. Od wyroku tego sprzeciw w terminie złożył oskarżyciel zarzucając brak podstaw do zastosowania wobec obwinionego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary

Na termin rozprawy wyznaczony w wyniku wniesienia sprzeciwu obwiniony nie stawił się. Wprawdzie nie podjął on wezwania wysłanego na wskazany przez oskarżyciela adres, jednak Sąd uznał, że w trybie art. 139 § 1 kpk w zw. z art. 38 § 1 kpw można uznać go za zawiadomionego o jej terminie. Nie stawił się również przedstawiciel oskarżyciela publicznego W tej sytuacji rozprawa została przeprowadzona pod nieobecność obwinionego i oskarżyciela i wydany został wyrok zaoczny.

(dowód: druki (...) i (...) k. 2-3, obliczenia odsetek k. 4-6, raport rozliczeń należności płatnika k. 7-8, wydruk z (...) k. 9, kserokopie zawiadomień kierowanych do obwinionej i zwrotne potwierdzenia ich odbioru – k. 10-12, 15-16; informacja z prokuratury k. 13, dane o karalności k. 14)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle dowodów przeprowadzonych w postępowaniu przed Sądem, w tym przede wszystkim dowodów z dokumentów, których autentyczność i wiarygodność są oczywiste, wina obwinionego i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu są bezsporne.

Obwiniony prowadzi działalność gospodarczą i z tego tytułu zobowiązany jest do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

Dostarczone przez oskarżyciela dokumenty potwierdzają że w okresie objętym zarzutem tj. od października 2016 r do sierpnia 2017 r., nie opłacał on należnych składek powodując powstanie zaległości w łącznej kwocie 12 064,85 złotych plus odsetki za zwłokę w kwocie 427,- zł (na dzień 06.10.2017 r.), koszty egzekucyjne w kwocie 673,10 zł i koszty upomnienia w kwocie 208,80 zł .

W przekonaniu Sądu nie ma żadnych podstaw do uznania, że przedstawione dokumenty były nieprawdziwe lub sporządzone nierzetelnie i mogą być podstawą pewnych ustaleń Sądu.

W związku z powyższym wina obwinionego W. K. nie może budzić wątpliwości. Swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczeń określonych w przepisie art. 98 ust. 1 pkt 1a i art. 98 ust. 3 w zw. z art. 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Jako praktycznie jedyną okoliczność obciążającą Sąd uznał długość okresu w jakim obwiniony uchylał się odo obowiązku opłacania składek i znaczna kwotę zaległości z tego tytułu. Jednak sama ta okoliczność nie może

przesądzać o tym, że jest to przejaw rażącego lekceważenia ze strony obwinionego. Oskarżyciel nie przedstawił żadnych argumentów, które przemawiałyby za uznaniem, że obwiniony celowo uchyła się od obowiązku opłacania należnych składek. Ich nieopłacanie uderza przecież również w niego i może przynieść mu negatywne konsekwencje nie tylko w przyszłości ale i obecnie pozbawiając go prawa do świadczeń. Oskarżyciel nie wskazał żadnych bliższych danych na temat sytuacji rodzinnej i zdrowotnej obwinionego co nie pozwala na wyciąganie negatywnych wniosków co do postawy obwinionego. Wbrew stanowisku oskarżyciela zaprezentowanemu w sprzeciwie od wyroku nakazowego istnieją, zdaniem Sądu, przesłanki do zastosowania wobec obwinionego instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Przede wszystkim dlatego, że obwiniony nie był do tej pory karany za żadne wykroczenia i przestępstwa, nie ma podstaw do uznania że cieszy się złą opinią w miejscu zamieszkania. Ponadto nawet kara grzywny wymierzona w dolnym progu ustawowym przewidzianym za najsurowiej zagrożone wykroczenie z art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – tj. kara 3000,- złotych grzywny musi być postrzegana jako rażąco surowa. Skoro obwinionego najwyraźniej nie stać na opłacenie składek na ubezpieczenie własne, tym bardziej nie będzie stać go na zapłatę kary grzywny w takiej wysokości. Wymierzenie takiej kary z całą pewnością nie tylko, że nie skłoni go do wznowienia opłacania należnych składek, ale może go wręcz skłonić do wyrejestrowania działalności i działania w tzw. szarej strefie. Tym samym korzyści z tak wysokiej kary grzywny mogą okazać się iluzoryczne. Postawa oskarżyciela, którego rola w tym postępowaniu, po skierowaniu wniosku o ukaranie, ograniczyła się wyłącznie do zaskarżania orzeczeń Sądu, może być oceniana przez pryzmat nadmiernego fiskalizmu i jako nie uwzględniająca realiów w jakich funkcjonują przedsiębiorcy.

Mając na uwadze te okoliczności wymierzona obwinionemu kara 500,- zł grzywny nie może być uznana za nadmiernie łagodną i uwzględnia wskazane wyżej okoliczności. W powszechnym odczuciu społecznym orzekanie tak surowych kar jakich oczekuje oskarżyciel jest postrzegane jako nadmiernie surowe i nie jest aprobowane.

Z uwagi na brak dokładnych informacji o dochodach obwinionego Sąd uznał, że obciążenie go dodatkowo kosztami postępowania i opłatą byłoby dla niego nadmiernym ciężarem.